

пред старейшината. Онзи, като видял станалото, отсякъл:

– Погледнете! То свърши онова, що вие не можахте вкупом. Помилвайте му живота! Не е току-тъй, той е юнак и смелчага, заслужи си го!

Запрепирали се:

– Чухте ли какво говори изкуфелият старец? Че как ще оставим жив оногова, който е по-силен от всички ни, взети заедно? Где се е чуло и видяло такова нещо?

– Ваша воля – рекъл старейшината и погледнал момчето: – Я ела да поиграем с теб на карти, докато кладат огъня.

– Да поиграем – съгласило се момчето.

– Но знай, че играта е на живот и смърт!

Ала чуйте какво отговорило тогава хитрото момче:

– Тъй да бъде, чичко, съгласен съм. Но излиза, че аз трябва да спечеля дванайсет пъти играта, а ти само два пъти, защото се залагат два живота срещу дванайсет. Не е справедливо!

– Ами ти как искаш?

– Смятай мен и майка ми също за дванайсет. Когато печелиш, ще ми отрязваш по един пръст. Десет пръста имам и двата наши живота като заложа – ето ти ги дванайсет.

– Брей, че си хитрец? – смаял се старейшината.

И знаете ли какво станало с нашето момче? Слушайте и се дивете какъв късмет го споходил! Раздали картите и – хоп! – то спечелило! Разбрали се със старейшината то да отиде и да пререже гърлото на един разбойник. Такъв бил облогът.